

“ အင်း-ဒါပေမဲ့ ”

တစ်ခါက ထွန်းလင်းအောင်အမည်ရှိ ဗမာလူလည်တစ်ယောက်နဲ့ စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင် အမည်ရှိ ရိုးသားတဲ့ ရှမ်းအမျိုးသားလေးတစ်ယောက် သူငယ်ချင်း တွေ ဖြစ်ကြသတဲ့။ သူတို့ နှစ်ယောက်ဟာ သိပ်ချစ်တဲ့သူငယ်ချင်း လူပျိုတွေဖြစ်ကြပြီး၊ ကတိတစ်ခုထားကြ သတဲ့။ စူပါကတိ ကတော့ အိမ်ထောင် ကျရင် ပထမဆုံး မင်္ဂလာဦးည မှာ သတို့သမီးကို သူငယ်ချင်းနဲ့ အရင် ပေးအိပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကတိ ကိုအပြန်အလှန် ထား ခဲ့ကြသတဲ့။

သိပ်မကြာခင် မှာ ရှမ်းလေး စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင် ဟာ သိပ်ကိုချောမော လှပတဲ့ရှမ်းမလေးတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ဖြစ်လာသတဲ့။ သူလဲကတိ အတိုင်း ဘဲ မင်္ဂလာဆောင်ပြီး၊ မင်္ဂလာဦးညမှ ရှမ်းမလေးရဲ့ပန်းဦး ကို သူငယ်ချင်း ထွန်းလင်းအောင် နဲ့ အရင် ပေးအိပ်လိုက်ရတာပေါ့။ ပြီးတော့မနက်မိုးလင်းတော့ ကတိအတိုင်းဘဲ ချိန်းဆိုထား တဲ့ စိတ်တိုင်းကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မှာ Morning Breakfast သုံး ဆောင် ရင်း---

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်။ ။ “ဘယ်လိုနေလဲသူငယ်ချင်း၊ ချလို ကောင်းရဲ့လား၊ ငါကတိတည် ပါတယ် နော်”

ထွန်းလင်းအောင်။ ။ “အေးပါ-သူငယ်ချင်းရာ၊ ကောင်းလည်း အရမ်းကောင်းတယ်ကွာ၊ အပျိုလည်းစစ်တယ်၊ သွေးလဲထွက်တယ်ကွ” ကျေးဇူးတင်တယ် သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်းငါ့ကိုသိပ် ချစ်မှန်း၊ ကတိတည်မှန်း ငါ တကယ့်ကိုသိသွားပါပြီသူငယ်ချင်း၊ ”

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်။ ။ “မင်းအလှည့်ရောက်ရင်လည်းကတိတည်ပါစေနော်၊ ပြီးတော့မှ ဟိုလို-ဒီလို မလုပ်နဲ့။”

ဒီလိုနဲ့ နောက် (၆)လလောက်အကြာမှာ ထွန်းလင်းအောင် က ဗမာမ အချောလေး တစ်ဗွေနဲ့ လက်ထပ် အကြောင်းပါဖို့ ဖြစ်လာပါရော။ သူ့အလှည့်လည်းရောက်ကော ဗမာလူလည် ခွေးသား ထွန်းလင်းအောင် က သူ့ချစ်ဇနီးချောအသစ်စက်စက်လေးကို ရှမ်းလေး စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင် နဲ့ ကတိအတိုင်း ပေး မသိပ်ချင်တော့ဘူးလေ။

စိုင်းစိုင်းလဲ ထွန်းလင်းအောင်မိန်းမယူတော့မယ်ကြားတော့အပြေးအလွှားဝမ်းသာအား ရနဲ့ ထွန်းလင်းအောင်ဆီရောက်လာပြီး--

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်။ ။ “ သူငယ်ချင်းထွန်းလင်းအောင်၊ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ၊မင်းချစ်ဇနီး အသစ်ကလေး ကို ကတိအတိုင်း ငါလိုရတော့မယ်၊ဟေ-ဟေ့၊ ဘယ်လိုလဲ၊မင်းတို့ မင်္ဂလာဆောင် ပြီး၊ မင်းအိမ်မှာ ငါလာအိပ် ရ တော့ မှာလား ၊ ညဘယ်အချိန်လောက်ငါလာခဲ့ရမှာ လဲ ”

လူလည် ထွန်းလင်းအောင်လည်း ဇနီးကလေးကိုစိုင်းစိုင်းနဲ့ပေးမသိပ်ချင်လို့အကြပ် ရှိုက်နေပြီး-----

ထွန်းလင်းအောင်။ ။ “ အေးပါ- စိုင်းစိုင်းရာ၊ ငါသိပါတယ်။ ငါ ကတိတည် ရမှာပါ။ ငါ့ကောင်မလေးကိုလည်းပြောပြစည်းရုံးပြီးပါပြီ၊ သူကလည်း ငါတို့ ကတိကိုလက်ခံပါတယ်။ သို့သော် ခက်တာက သူက သိပ်ရှက် တတ်တယ်ကွ၊အပျိုလဲအပျိုစစ်စစ်ဆိုတော့-အဲဒါ-မင်းနဲ့ မင်္ဂလာဦး ညမှာ တစ်ကုတင်တည်းအိပ်ပြီး၊ကာမဆက်ဆံဖို့ ရှက်တော်မူတယ် တဲ့ကွာ။ ဒါနဲ့ငါလဲ၊ ရှင်မရေ-ဒီလိုတော့မဖြစ်ချေဘူး၊ ငါ့အလှည့် တုံး ကလည်း စိုင်းစိုင်းမိန်းမကို အရင် အသကုန်ကြီးခဲ့တာကွ၊မင်း အဆင်ပြေအောင်တော့တစ်ခုခုတော့လိုက်လျောပေးကွာလို့နားချတော့၊ သူက အင်း-ဒီလိုဆိုရင်- အကို့သူငယ်ချင်း ကိုစိုင်း ကို ညသန်း ခေါင်လောက်မှ အိမ်ကိုလာခိုင်း၊ ပြီးရင် ကျွန်မတို့အိပ်ခန်းဘေးက ထရုံ ဘေးမှာ ကျွန်မ စောက်ဖုတ် ဆိုက် လောက် အပေါက်လေး ကြိုဖောက်ပေးထား၊ စိုင်းစိုင်းလာတော့မှ ထရုံပေါက်မှာကျွန်မဖင် ကို တော့ပေးမယ်။အဲဒီတော့မှ ကိုစိုင်း အားရပါးရ ဆော်ပါစေ။ ကျွန်မလဲ သူ့မျက်နှာကိုမြင်စရာ ရှက် စရာမလိုတော့ဘူး **Win-Win Situation** ပေါ့ လို့ပြော သကွ ”

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်။ ။ “ ဟာ-ပေါက်ပေါက်ရှာရှာကွာ၊ငါ့အလှည့်တုံးက ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ **Full Service** ပေးခဲ့တာဘဲ။ အေးလေ-သူက ဒီလိုဆိုတော့လည်း မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့၊ အရင်းကြေအောင် ရအောင်တော့ ဆော်ရမှာဘဲ ”

ဒီလိုနဲ့ ထွန်းလင်းအောင် မင်္ဂလာဆောင်တယ်။ ည ကျတော့ ကတိအတိုင်း စိုင်းစိုင်း ရောက်လာပြီးအိမ်ပြင်ကအသံပေးတော့၊ လူလည်ထွန်းလင်းအောင်ရဲ့ ဇနီးသစ်လေးက လင်တော်မောင်ရဲ့ရွှေဥာဏ်တော်အတိုင်းအိပ်ခန်းထဲကနေ၊ ကြိုတင် ဈေးထဲကဝယ်ယူထားတဲ့ ဖရဲသီး အကြီးတစ်လုံးကို ထက်ခြမ်းခြမ်းပြီး၊ အိပ်ခန်းထဲရံပေါက်ကို တော့ပေးလိုက်ပြီး---- “ စိုင်းစိုင်းရေ ၊ ကျွန်မ ဟာ လေး တော့ပေးလိုက်ပြီး၊ ရှင့်စိတ်ကြိုက်သာ ချပါတော့ ” လို့ အော် လိုက်တာပေါ့။

စိုင်းစိုင်းလည်း၊အလှည့်တော့ကျပြီ၊အရင်းကြေအောင်-အတင်းဘေမှဆိုပြီး၊ အသကုန် ကုန်းညောင့်တော့တာပေါ့။ တစ်ချက်တစ်ချက် စိုင်းစိုင်းလီးကြီး ထရံပေါက်က နေ ပြန်အနုတ်မှာ အရည်တရွမ်းရွမ်းနဲ့အနီရဲရဲ ဖရဲသား တွေကို ပက်ကင်ပေါက် သွေးစ တွေ အလား လရောင် အောက်မှာ ဝိုးတိုး ဝါးတား တွေ့ရတာပေါ့။

မနက်ကျတော့ စိတ်တိုင်းကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မှာ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ပြန်ဆုံ ကြပြီး၊အတွေ့အကြုံနီးနှော ဖလှယ်ပွဲ Fucking Workshop လုပ်ကြတော့----

ထွန်းလင်းအောင် ။ ။ “ ဘယ်လိုနေလဲသူငယ်ချင်း၊ချလို၊ကောင်းရဲ့လား၊ ငါလည်း ကတိ တည်ပါတယ် နော် ”

စိုင်းစိုင်းခမ်းလှိုင်။ ။ “ အေးပါ-သူငယ်ချင်းရာ၊ ကောင်းလည်း အရမ်းကောင်းတယ်ကွာ၊ အပျိုလည်းစစ်တယ်၊သွေးလဲထွက်တယ်ကွ၊ (ခေတ္တမျှငေးငိုင်သွား ပြီးနောက်-သက်ပြင်းကြီးချလိုက်ကာ)ဒါပေမဲ့ အေးစက်စက်ကြီး!”

တင်ပြသူ - မူလီသျှင်နောင်(တောင်ဒဂုံ)